

til at sørge for, at den internationale aftale bliver overholdt. På interessenternes vegne håndhæver Dansk Standard aftalen i Danmark.

For at anvende EUR-mærket skal en producent i Danmark godkendes hos Dansk Standard. Dansk Standard foranlediger, at der foretages en typeafprøvning af producentens paller. Desuden aflægger Dansk Standard et kontrolbesøg hos producenten. Ved en positiv evaluering kan producenten få adgang til at mærke sine paller med EUR.

For at opretholde retten til at benytte EUR-mærket erklærer producenten sig indforstået med at opbygge et egenkontrolssystem. Desuden indvilliger producenten i, at Dansk Standard to gange om året aflægger uanmeldte kontrolbesøg på virksomheden.

Uanset denne ordning er der en risiko for et vist omløb af falske EUR-paller og deraf følgende sikkerhedsrisiko for dem, der arbejder med pallerne.

Der eksisterer allerede i dag muligheder for at gribe ind. Hvis Dansk Standard, virksomheder eller andre måtte blive bekendt med, at EUR-mærket misbruges til fx at vildlede køberen kan de forsøge at få nedlagt fogedforbud i medfør af markedsføringsloven. Virksomhederne og andre bør af hensyn til kvaliteten og sikkerheden selv holde opsyn med, at de rent faktisk anvender EUR paller.

Der findes også lavpris-paller som alternativer. Der er eksempler på, at pallerne dumpes på det europæiske marked. EU-Kommissionen er dog opmærksom på problemet med lavpris-paller fra især Polen. Derfor offentliggjorde Kommissionen den 7. juni 1997 en forordning (Kommissionens forordning (EF) Nr. 1023/97 af 6. juni 1997 offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 7. juni 1997. Senere ændret ved Kommissionens forordninger Nr. 1632/97 og 1633/97 begge offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 14. august 1997) om midlertidig antidumpingtold på import af paller med oprindelse i Polen. Kommissionen har herved taget initiativ til at skabe en mere lige konkurrencesituation.

Jeg ønsker ikke at indføre en statslig autorisationsordning for handel med paller. En sådan ordning vil virke som en unødigt administrativ byrde for virksomhederne og kan føre til bureaukrati i forbindelse med kontrollen af, om virksomhederne og forhandlere overholder autorisationskravene. Desuden kan en statslig

autorisationsordning muligvis blive betragtet som en handelshindring.

Efter min mening vil det være en bedre løsning, at interessenterne udbygger den allerede eksisterende frivillige aftale til ikke kun at omfatte produktion, men også handel med paller. Ved at bygge videre på den allerede eksisterende frivillige internationale aftale undgår vi også at belaste branchen yderligere med flere administrative byrder og mere statsligt bureaukrati.

Spm. nr. S 557

Til justitsministeren (25/11 97) af:
Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren sikre, at Maribo Arrest genetableres hurtigst muligt som almindeligt arresthus med de nødvendige bygningsmæssige og facilitetsmæssige ændringer?«

Begrundelse

Trods betydelige lokale, saglige indvendinger besluttede man fornyligt helt at lukke arresthuset i Maribo og omdanne det til kontraktfængsel under kriminalforsorgen. Som forudsagt har det skabt betydelige problemer.

For det første er der nu mangel på lokale arrestpladser til udlændinge, som ulovligt forsøger at komme ind i landet og pågribes af politiet ved færger m.v., herunder udlændinge der er varetægtsfængslet eller idømt kortere frihedsstraffe for dokumentfalsk. For det andet er der mangel på pladser til lokale varetægtsarrestanter, som pågribes af det lokale politi og fremstilles for lokale retter. For det tredje er der mangel på pladser til lokale hæfteafsonere. For det fjerde kan det i visse tilfælde måske endog blive nødvendigt at løslade varetægtsarrestanter på grund af pladsmangel, og for det femte har anholdelser måttet udsættes.

Det manglende arresthus betyder, at politiet må køre titusinder af kilometer med arrestanter, som i mangel af arresthus i Maribo må anbringes i københavnske fængsler eller i arresterne i Nakskov, Vordingborg, Køge, Nykøbing F. eller i andre sjællandske arrester. Der er tale om en enorm spildtid for veluddannet politipersonale.